

HISTORISCHE KANTTEKENINGEN

III. UIT EEN ENCYCLOPEDIË A° 1778

L. J. STEDEHOUDER

Geciteerd uit het

*NIEUW EN VOLKOMEN WOORDENBOEK VAN
KONSTEN EN WEETENSCHAPPEN*

door

Egbert Buys

*Hofraad van hunne Poolsche en
Pruissische Majesteiten*

Tiende deel

TANDKAS. Alveolus. Eene holligheid welke de Natuur in het boord der twee Kaaken, om den wortel der Tanden op te sluiten, gemaakt heeft. Het getal der Tandkassen beantwoordt aan de dat der Tanden. Haare vastigheid is veel grooter van agter dan van vooren aan de Kaak-beenderen. Die der bovenste Hondstanden hebben somtyds gemeenschap met de Kaakbeenboesems, 't welk Fistels, die zeer hinderlyk en ongemakkelyk te geneesen of liever ongeneeslyk zyn, veroorzaakt, wanneer de Tanden, die daarin huisvesten, worden uitgetrokken. Higmorus, een Engelsch Ontleeder, verhaalt dat eene Dame, welke een Tand der bovenkaak uitgetrokken was, gestadig eenige weigagtigheid uit de Tandkas voelende loopen, door het gat dat deeze uitvloeiing veroorzaakte, het einde eener Schryfpen, dien zy de veeren had afgetrokken, gaan liet. Zy liet haar byna geheel-en-al ingaan, 't welk haar verschrikte, om dat zy geloofde dat zy haar tot op den bodem des bekkendeels had ingedrongen. Higmorus deed haar zien dat de pen Krulswyse was in één gedraaid in den kaakbeenboesem, en stelde haar op die wyse tevreden, doch hy genas haar niet.

Emmakade Zz. 56,
Leeuwarden.